

HÍRLEVELE

2018. nyárutó

Laudate Dominum!

„Laudate omnis gentes, laudate Dominum”, „dicsérjétek minden népek, dicsérjétek az Urat” énekelte a rendőrség kórusa a református iskola évnyitóján. 2018. augusztus 31-én vagyunk a Demjén István református általános iskolában. A XXII. kerületi rendőrség ebben az évben a mi évnyitónkon vett részt és hozta el ajándékait, melyekkel a gyermekek biztonságához kívántak hozzájárulni. A hangulat nagyon oldott, a gyermekek mégis fegyelmezettek, kedves és ugyanakkor minőségi műsort adnak. Év elején sok idő nem volt gyakorolni, mégis professzionális a tartalom és a végrehajtás is.

Hogy milyen fegyelmezettek a gyerekek és egyben milyen jókedvűek, együttműködőek (600 körül vagyunk, plusz szülők) akkor tudatosul bennem, amikor az egyik rendőr hölgy lelkesen mondja: ilyenél ő még nem találkozott, és a gyermekét, ha eléri az iskolás kort, sehova máshova nem adja.

Én magam annak vagyok a hatása alatt, hogy hirtelen átélem a korszakok változását. Életem első 40 éve alatt egy pillanatig sem tudtam elképzelni ezt a jelenetet: saját felekezeti iskolánkban a rendőrségi kórus dicséretet énekel.

A gyermekek imádsága az évnyitó végén szépen egységesen, nagy lelki erővel szól és a jelenlévő felnőttek imádsága az ő tempójukhoz alkalmazkodik.

Meg kell állni és magasztalni az Urat: „Dicsérjétek az Urat mind ti népek, dicsőítsétek mind ti nemzetek, mert nagy az Ő szeretete irántunk, az Úr hűsége örökké tart, dicsérjétek az Urat.”(117. zs.)

Az ünnep a dicséretmondás és hálaadás mellett a tudomásul vétel alkalma is. Nem magától értetődő, hogy iskolánk van, amely mostantól gimnázium is. Nem magától értetődő, hogy az egyik rendőrtiszt természetes módon beszél az ünneplők előtt arról, hogy ő hívő ember. Mindez az iskolába járó gyermekek számára teljesen természetes. Nekik nem kell megállni és hirtelen megdöbbenni, hogy volt ez másképp is. Nekem ez jelenlévő, máig ható valóság, neki akár 20 éve volt, akár 100, egyre megy: régmúlt, nincs vele dolga. Én megrendülök és értem a súlyát, jelentését és ilyen kifejezéseket használok: „szinte hihetetlen”, „ki gondolta volna”, stb.

Vagyis, ideje van a megállásnak, számbavételnek, hálaadásnak és a továbblépésnek. Mi elidőznénk hosszasan azon, hogy mink van. A gyermekek innen indulnak ki, mondhatni, nekik ez a zéró pont, amibe mi az életünket tettük bele. Ezért tudni kell, hogy a mi munkánk egy lépcsőfok és nem a csúcs. Kellenek azok, akik innen indulnak és a csúcsra törnek. Ha nem jönne egy új fiatal munkáscsapat, aki nem fölfelé néz és csodálja elődei csúcsteljesítményeit, hanem azt nézi, hogy hová lépjen, hová tegye a lábát, hol kell letenni az újabb lépcsőfokokat, akkor bizony minden elveszne, az elődök „csúcsteljesítménye” is.

Nem tévesztjük össze az üdvösségtörténetet a világ folyásával, de azt tudjuk, hogy a Szentírás a történelem Urát dicséri, amikor megszólal a hívek szívében, száján a dicséret: „laudate Dominum!”.

Nagy Péter

Tanévkezdés az Imádság Évében (gondnoki beszámoló)

Lukács14,28: „Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig?”

2013 óta sokszor tervezgettünk, számolgattunk, hogy iskolánk bővítése, a régi épület felújítása és a gimnázium építése milyen erőforrásokat igényel. A napokban jutottunk el oda, hogy egyházkerületünk püspöke, Dr. Szabó István és világi (presbiteri) főjegyzője, Veres Sándor aláírták a közbeszerzési folyamat eredményeként a gimnázium építésére vonatkozó szerződést. A vállalkozó a tervek szerint jövő héten véglegesíti a dokumentumot és veszi át az építési területet. A feltételek és a költségek igen sokat változtak ez alatt az öt év alatt. Egyelőre a gimnázium építésének látjuk a részleteit és az anyagi feltételek biztosítását. Következő lépésként meg kell terveznünk a meglévő iskolaépület felújítását. A bővítésre most nincs elegendő erőforrásunk. Ezért a helyzetért is hálát kell adnunk egyházi és állami vezetőinknek, a sok-sok közreműködőnek, de mindenekelőtt Istennek. Az első gimnáziumi osztály szeptemberben még az általános iskola épületében indul. A mi helyzetünkre nagyon is igaz a mondás: „Ember tervez, Isten végez!”. Tegyük meg azt, ami a mi dolgunk és felelősségünk és az eredményt bizzuk Istenre!

A fizikai építkezéseket a lelki építkezés alapozza meg. Isten iránti hálával köszönhetjük meg Nagy Péter lelkészünk szolgálatát, aki 2002 óta vezeti gyülekezetünket. Júniusban adta be nyugdíjazási kérelmét és a napokban érkezett meg ennek jóváhagyása. A választási folyamat alatt - ami legalább két hónapos időtartamot jelent - még számíthatunk vezető lelkészi szolgálatára. Kérjük ez idő alatt is minden gyülekezeti tagunk és munkatársunk imádságos és tevékeny támogatását.

Az idei nyár is eseményekkel volt teli. Iskolánk tanulói a Határtalanul programnak köszönhetően egy erdélyi kiránduláson Németh

Tamás iskolalelkész vezetésével építhették a korosztályos kapcsolatokat sepsiszentgyörgyi és mezőpaniti társaikkal.

A felsős, ill. az alsós hittantábor után a fiatalok és az idősebbek közösen vettek részt Nován a gyülekezeti többgenerációs táborban. Köszönjük a munkatársak szolgálatát. Jövőre is várjuk a közös táborozásra kicsiket és nagyokat 2019. július 8-13 között a berekfürdői Megbékélés Házába. Jelentkezni máris lelet Papp Tamás presbiternél. A lelkészek terhelésének csökkentése érdekében lesz külön ifi tábor is. Idén ezt az igényt a fiatalok biciklis tábora szolgálta ki.

Augusztus 11-én, szombaton Dávid András szervezésében kenu-túrára csatlakozhattak kicsik és nagyok több, mint negyvenen.

Augusztus 28-30 között volt iskolánk elsőseinek szüleivel a bográcsozás a templomkertben.

Augusztus 31-én volt iskolánk tanévnyitója. Az elsősök befogadó istentiszteletére templomunkban szeptember 2-án 10 órakor kerül sor. A hittanos tanévnyitó szeptember 23-án délután, az új óvodások befogadó istentisztelete szeptember 30-án délután lesz.

Szeptember 1-2-án a Szőlőskert Gyermeksátor következik a programok sorában a Budafoki Pezsgő és Borfesztivál keretében. Ezúton is köszönöm a lebonyolításban közreműködők intézményi munkatársak és gyülekezeti önkéntesek odaadását.

A zoltáros istentisztelet (vespera) továbbra is úrvacsorai előkészítőként szolgál. A tanév első alkalma október 6-án lesz.

Szeptember 16-án az Ars Sacra fesztivál keretében templomunkban ad koncertet az Invocatio Musicalis együttes.

Szeptember 28-án este a Sursum Corda ökumenikus koncertsorozat keretében a Cantores Ecclesiae Rézfúvós Együttes hangversenyén vehetünk részt.

Október 6-án délelőtt tartjuk a templom takarítás parti első fordulóját. Ez kiváló alkalom a gyülekezet közösségébe való bekapcsolódásra és a kötetlen körülmények közötti kapcsolatépítésre! A közösen elfogyasztott gulyás élvezetéről nem is beszélve...

Október 14-én este Borsányi Márton barátunk és Ratkó Ágnes négykezes csembaló koncertjét élvezhetjük.

Az őszi szünetre (okt. 26-nov. 5.) ifjú lelkészeink ifi hétvégét terveznek. Kérjük a családokat, hogy jó szívvel engedjék el gyermekeiket.

Kérem a testvéreket, hogy ha ismernek profi és egyházunkat szerető Wordpress szakértőt, jelezzék nekem. A www.feltamadas.hu honlapunkat feltörték és meg kéne javítanunk. Kérjük, hogy addig a bfokref.zsoltar.hu régi honlapon kövessék az eseményeket.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot, különösen is a diakónus fizetését.

Elmondhatjuk, hogy gyülekezetünk sok ajándékot kapott. De ne felejtsük el, hogy elsősorban Istennek köszönhetjük mindazt, amivel rendelkezünk.

Zsoltárok 107,1: „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

Budafok, 2018. augusztus 31.

Áldás! Békesség!

Németh Géza gondnok

Belénk kódolt szeretet

Önkéntesség, nyitottság, szeretet és önzetlen mások felé fordulás – az idén tíz éves Szeretethíd legfontosabb építőkövei. A Kárpát-medencei református önkéntes napok jubileumának alkalmából olyan közösségeket kérdeztünk az elmúlt évek tapasztalatairól és emlékezetes pillanatairól, valamint a kezdeményezés hiánypótló szerepéről, akik már a kezdetektől részesei a megmozdulásnak.

A programot szervező Magyar Református Szeretetszolgálat célja, hogy felhívja a társadalom figyelmét: adni nemcsak pénzt, ruhákat és élelmiszert, hanem időt, kétkezi munkát, figyelmet, bátorító szavakat, ölelést is lehet. 2009-ben ezért hirdették meg Szeretethíd elnevezésű rendezvényüket, mely négyezer embert mozgató meg saját lakóhelyén, gyülekezetében, iskolájában. Azóta évről évre egyre többen tesznek valamit közösen egymásért, környezetükért, a teremtett világért.

A budafoki Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola diákjai mernek kilépni komfortzónájukból. A Szeretethíd alkalmain egészen kiskoruktól találkoznak halmozottan hátrányos, sérült vagy éppen gondozásra szoruló, idős emberekkel. Az iskola tizenegy csoportja idén is tíz különböző szociális intézménybe látogat el: műsorral, énekkel és igeolvasással készülnek a fogyatékkal élőkhez, társasjátékkal, kézműves foglalkozással és beszélgetéssel az idősekhez. „A Szeretethíd legfőbb értéke éppen az, hogy igazibbá, emberibbé és érthetőbbé teszi a gyerekek viszonyát a világgal” – hangsúlyozza Németh Tamás, az iskola lelkésze, aki szerint diákjaik így készülhetnek fel igazán az életre.

A lelkipásztor meggyőződése, hogy a segítségnyújtással nemcsak a gyermekek jelleme formálódik, hanem ők is hatással vannak a környezetükre. „A Szeretethíd megmutatja, hogy elsőként magunkon kell változtatnunk, ha az életünkben vagy a közösségeinkben előrelépést szeretnénk elérni” – fogalmazza meg Németh Tamás az esemény egyik fő üzenetét. Hozzáteszi: ezek a jó kezdeményezések

bizonyítják a református egyház társadalmi szerepvállalásának létjogosultságát, mert ezeken a napokon „valóban életre kel a Magyar Református Szeretetszolgálat mottója”: gyermekek, pedagógusok és szülők együtt mozdulnak és örvendeztetik meg mások szívét.

A református lelkipásztor legkedvesebb élménye is a gyermekek érzékenyítéséhez kapcsolódik: iskolájukban évek óta hagyomány, hogy a felső tagozatosok ellátogatnak a közeli óvodákba, ahol vigyáznak a kicsikre, babusgatják-szeretgetik őket, játékokat tanítanak nekik és együtt kertészkednek. „Megható élmény, amikor a kisiskolások megérik annak a súlyát és felelősségét, hogy valaki rájuk bízott” – teszi hozzá a lelkész.

Részlet Szoták Orsolya 2018. május 26., szombaton, a reformatus.hu-n megjelent cikkéből

Felzengett az erdő!

Beszámoló az alsós gyerekekről

Ha július első hetében mókus, ózike, róka, vagy más erdei kisállat lettem volna a mátrai erdőben, gyanakvással közelítettem volna meg a Kékestető felé vezető erdei úton a református lelkészi üdülőt. Mi ez a hang? A fák között járó szellő hatvanöt gyermek szívderítő kacagását vitte szerte minden irányba. „Sállállá!” „Háháhá...” „Passzolj!” „Puff...” Hat napon keresztül olyan természetesen éltünk a Mátraházi Konferenciaközpontban, mintha második otthonunk lett volna.

Reggelente a fűvös hangszerek csengő hangjára ébredtünk, néhány mozdulat és felhúztuk a papucsot, cipőt, és már kezdődhetett is a zenés-táncos reggeli torna! Amit elég nehéz volt úgy végig csinálni, hogy ne nevéssük el magunkat miközben a táborsegítők ütemes, de furcsa mozdulataiknak utánzására bátorítanak ben-

nünket. Majd jött a jól megérdemelt bőséges reggeli, az ebédlőben egyetlen szabad helyet sem lehetett találni ilyenkor. Ha jól laktál? Megvárjuk, hogy Tamás bácsi elmondja a hirdetések, imádsággal hálát adjon, – ahogy minden étkezés után, mi türelmesen megvártuk, és indultunk, hogy hajlékainkban rendet tegyünk a szobatisztasági versenyre. A reggeli áhítatokon az éneklést Ruth könyvének szép, rendezett olvasásával szakítottuk meg. A hallottakat kiscsoportban, élményszerűen dolgoztuk fel, amit Anna és Orsi néni kézműves ötleteivel is elmélyítettünk. Ebéd után változatos módon töltöttük délutánjainkat: túra az erdőben, Kékes, kalandpark, bob, sorverseny... Utolsó este a csillagos ég alatt, tábortűz mellett énekelve néztük vissza a héten készült fényképeket, és csodálkoztunk rá önmagunkra.

Sok élményt felsorolhatnánk, amivel gazdagodtunk. De a legfontosabb, hogy nem voltunk egyedül. Bár nagy út volt ez nekünk, kicsiknek. Volt közöttünk olyan gyermek is, aki még soha nem aludt távol a családjától. De egy percig nem voltunk egyedül. Ahogy nagy utat tett meg a bibliai Ruth is, amikor a távoli és ismeretlen Betlehembe költözött. A valamikor Ruth szájából elhangzott, Naominak mondott hűséges szavain keresztül hozzánk is szólt, és igazzá vált a Szentírás szava: „Ahová te mégy, oda megyek én is...” Közösségben voltunk egymással, és közösségünkben megtapasztalhattuk, hogy velünk van áldásával a mindenható Úr is. Aki velünk jött, és végig mellettünk maradt.

Hálás köszönetet mondunk a tizenkét tábori segítőnek, akik odaadó szeretetükkel, türelmükkel és szakértelmükkel részt vettek az alsós gyerekhét előkészítésében és lebonyolításában. Soli Deo Gloria.

Németh Tamás

Gyülekezeti tábor Nován

Meseszép környezetben a Göcsej szívében, Nován töltöttünk egy hetet (július 8-13) a gyülekezet családi táborában. A családokkal együtt táboroztak az ifik, az ő jelenlétük, zenei szolgálatuk, példamutató magatartásuk üdítőleg hatott minden táborozóra. A gyerekeket csónakázni vitték, röplabdáztak és fociztak velük, valamint közösségépítő játékokat is tartottak nekik. Köszönet érte!

A felnőttek imahét keretében színvonalas előadásokon, majd ezt követő gyakorlati műhelymunkákon vettek részt.

Rendkívüli elmélyülésre adott lehetőséget a házaspári imaséta is. A szép környezet, a kiváló szervezés, a remek előadások, mind együtt szolgálták, hogy testben és lélekben feltöltődve térjünk haza. Áldás, békesség:

Miszlai család

Beszámoló a 2018. évi gyülekezeti táborról

Július 8-tól 13-ig a Zala megyei Nován, a Csicsergő szabadidőközpontban mindketten első alkalommal vettünk részt gyülekezeti táborban. Nagy várakozással érkezünk meg a gyönyörű környezetben lévő, modern, jól felszerelt központba, ahol a kényelmes szobákön kívül számtalan sportolási lehetőség várt bennünket a csodálatos parkban, amelyet egy szép erdő szélén létesítettek. Erdei tornapálya, sétaút, tavacska, beszélgetésekre lehetőséget adó kis „szaletlik”, egy sor nyugágy, s a környék állat- és növényvilágát bemutató tájékoztató táblák hívogatták a vendégeket a szünetekben és a délutáni szabadidőben.

Gazdag program várta a résztvevőket: a reggel fél 8-kor kezdődő áhítat és az azt követő reggeli után meghívott előadók, Németh Dávid és Csákány Tünde, valamint Ferencz Lilla beosztott lelkész tartott hosszabb előadást, amelyet kiscsoportos megbeszélések követtek. Ezeken a megbeszéléseken az előadások különböző aspektusait, részkérdéseit vitattuk meg 5-8 fős csoportokban. Délutánonként műhelymunka folyt, amelyet Nagy Péter, Hörömpöly Csaba, Szász Lajos és Horváth Rebeka vezetett. Ezután szabad program következett, ill. a gyülekezet tagjai a Némethné Pötördi Zsuzsanna által készített imaösvényt és a házaspároknak szánt sétautat járhatták végig, amelyeknek az állomásain az imádsággal, ill. a párkapcsolattal kapcsolatos idézeteket, gondolatokat olvashattak és feladatokat oldhattak meg.

Az imádság évében a tábor alkalmainak központi témája is az imádság volt. A reggeli áhítatokat a hála, közbenjárás, bűnbánat és kérés témakörei köré fűzték fel lelkészeink: Papp-Tóth Viola, Nagy Péter, Németh Tamás és Lakatos Enikő. Németh Dávid előadásának címe „Az Imádság, mint az Istennel való kapcsolat alapja” volt, Csákány Tünde „Imádság és Isten vezetése” címmel tartott beszámolót férjével közösen teljesített missziós tevékenységéről, Ferencz Lilla témája pedig az „Imádság a gyakorlatban” volt.

A délutáni műhelymunka témakörei a következők voltak: „A keresztyén embernek imádkozni kell” (Nagy Péter), Időmenedzsment (Hörömpöly Csaba), „Én és a gyülekezet missziója” (Szász Lajos) és „Családi áhítatok – imádság a családban, imádság, mint a család legközösebb nyelve” (Horváth Rebeka és Németh Tamás).

Az esti áhítatok – az „elhívás-küldetés” jegyében – Ábrahám (Nagy Péter), Mózes (Csatai Viki), Naámán (Ferencz Lilla) és a Tanítványok (Lázár Csenge) elhívásának történetét mutatták be és értelmezték.

Péntek délelőtt a Gyöngyfűzés után úrvacsorás istentiszteletet tartott Szász Lajos beosztott lelkész. Az ifi csoporttal közös alkalmat a fiatalok hangszeres zenével és énekkel tették színesebbé, bevonva a gyülekezet felnőtt tagjait is.

Szerdán a felnőttek kirándulni indultak Szentgyörgyvölgyre és Velemérrre, ahol két csodálatos templomot néztünk meg. Mindkét templomban tájékoztatót hallottunk a templomok történetéről és különlegességeiről. Különösen nagy élményt jelentett számunkra, hogy a veleméri Árpád-korabeli templomban énekelhettünk, és végül közösen megszólaltattuk a Himnuszt is!

Lélekben, hitben megerősödve, sok szép élménnyel tértünk haza a táborból. Külön öröm számunkra, hogy alkalmunk volt ismerkedni a gyülekezet sok tagjával, akiket eddig csak látásból ismertünk az istentiszteletekről. Az együtt töltött öt nap – a megszerzett új ismereteken, az elmélyült beszélgetéseken, a közös imádságon túl - erősítette bennünk az összetartozás érzését és azt, hogy a gyülekezet bennünket is befogadott, itt lelki otthonra találhatunk.

Bár a jövő nyár még messze van, és a táborban kapott lelki útra való a hátizsákunkban igazán bőséges, először táborozókként azon leszünk, hogy jövőre is részünk lehessen mindebben. Addig is, mindenkit, akit vonz a lehetőség, de tart az első lépéstől, csak biztatni tudunk. Bátran tartson velünk, mert többet kaptunk ettől a pár naptól, mint remélni mertük! Köszönjük!

*Antal Zsuzsanna és
Haászné Pataky Krisztina*

Hittantáborok Nován

A kilencedik gyülekezeti táborban eljött az idő, amikor az ifjúság és a családos generációk egy helyen és időben tartották nyári közös hetüket. Nova lett ez a falu, ami fél úton fekszik Nagykanizsa és Zalaegerszeg között, közel a szlovén határhoz. A táborhely igazán családbarátnak bizonyult. A sportpályák minden szabadidőben megteltek, a tóban pedig lehetett fürödni vagy csónakázni. Volt lehetőség ping-pongra, illetve Pajzs Ágoston jóvoltából golfra. A szállás is otthonos volt: a szobák kompaktságát a közösségi terek egészítették ki. Elég hely volt az aktuális sportesemények megtekintésére. Az étkezések során pedig igazán bőséges kínálatból lehetett válogatni.

A reggeli áhítatok az imádság részeit dolgozták fel: a hálát, a közbenjárást, a bűnbánatot és a kérést – az utóbbit például Anna imádságával illusztrálva. A délelőtti előadás aztán külön került megrendezésre a felnőttek és az ifjúság számára. Az ifjúsági lelkészek református kegyességünk részéről beszéltek – a bibliaolvasásról, az imádságról és az istentiszteletéről. Ezután korosztályos kiscsoportokban folytatódott az alkalom, ahol lehetőség volt személyes élmények megosztására, valamint elgondolkodni, azon, hol tartunk a kegyességben, mi gátol, vagy mi segíthet ezen az úton. Újabb éneklés után együtt vonultunk ki az udvarra ismerős közösségi játékok kicsit más verzióját játszani.

A felnőtt előadásokat meghívott előadók tartották, amennyiben el tudtak jönni. Csákány Tünde beszéde börtönmisszióról és a venezuelai évekről különösen mély hatást tett rám. Utána a kiscsoportokban Isten keze nyomát kerestük az életünkben. Nagy nyíltság uralta a mi beszélgetésünket, szinte mindenki tett egy mini bizonyosságtételt. A negyedik előadást Ferenc Lilla vállalta beugró-

ként. Ezután egy kisebb csoportba kerültem, ahol így tételesen mehettünk végig a kérdéseken és mindenki imádkozhatott mindenkiért. Az esti áhítat zenei kíséretét az ifisek végezték. Ezek témája az elhívás volt; Ábrahám, Mózes vagy éppen a tanítványok életében. Az erdőben személyes és páros lelki ösvény is várt ránk.

Csütörtökön autós kirándulás keretében kerestünk fel két közeli templomot. A szentgyörgyvölgyi református templom belső festése a reformáció kései stílusába illett, sok növényi motívummal és felhőkkel, zömében kék és fehér színhasználattal. Csak a három „nap-virág” idézte a klasszikus kazettás mennyezetek szimbolikáját. Velemér templomának megtekintéséért már át kellett menünk Vas megyébe. A falakon a betlehemi történet, a passió valamint a négy evangélista alakja elevenedett fel. Ezen kívül láthattuk néhány nagyegyházi hagyományból ismert személyt, így Miklós püspököt. A vezetőtől megtudhattuk, hogy a freskókat az év rendjébe a nap járása – a világ világossága helyezi.

Szabó Máté

Kenutúra sokadjára, de megunhatatlanul

Amikor augusztus 11-én szombaton kinéztem az ablakon, kicsit megijedtem. A hetek óta tartó kánikula és tartós esőmentesség után, ennek a napnak a reggele szürke volt, nagyon borús, és szemerkélt az eső. Pont olyan, amikor az ember úgy érzi, na ez az a nap amit estig az ágyban kellene eltölteni. Ez a nap volt az általam már nagyon várt dunai kenuzás napja.

Bevallom, nem volt egyszerű lelkiekben felkészülni arra, hogy a félig felnőtt és kiskamasz gyerekeimnek milyen érveket kell hoznom, amivel rá tudom beszélni őket, a 6.45-ös indulásra. Gondoltam, nem engedem, hogy kinézzenek az ablakon, vagy bekö-

töm a szemüket, de ez nem jött be. Próbáltam puhítani őket, hogy ne vegyük ezt az esőt komolyan, de az az igazság, hogy egész Budafokot egy nagy összefüggő felhő borította, így amikor azt a gondolatot osztottam meg velük, hogy Visegrád nagyon messze van, és ott már biztosan szép az idő, olyan arcot vágtak, mintha a tej színének rózsaszíniségéről tartottam volna kiselőadást. Nem maradt más hátra, mint a nagyon nem szeretett, de néha elhangzó mondat: „Elmegyünk akkor is, ha nem szeretnénk. Egyszerűen azért, mert én azt mondtam.” Némán szedegettem össze a hideg innivalókat, a jégakkut, ami el kell mondjam számomra is nevetségesnek tűnt a fent említett időjárási viszonyok miatt. Sebaj, kitartunk. Az ember valamit elhatároz, azt végig kell vinni, arról nem is beszélve, hogy a szervezőkkel sem tehetjük meg, hogy nyápicságra hivatkozva megfutamodunk, és lemondjuk a részvételt. Amikor a sarki kisboltban sikerült sós perccet, és fokhagymás kiflit beszereznem, kicsit oldódott a feszültség. Ha esik is az eső, de legalább perccünk van. Szentendrét autóval mentünk, folyamatosan szitáló esőben. A parkolóban kiszállva, feladtam az elveimet, és elővettem az esernyőt. Mire odaértünk a 39 fős csapat együtt volt. Esernyőt nemigen láttam másnál, így egy kicsit fokozódott bennem a különtség érzése. Balla Csaba tökéletes szervezésének köszönhetően a távolsági buszra csak fel kellett ugranunk és már indultunk is Visegrád Palota megállóhely irányába. Köszönöm Csabi, hogy sort álltál helyettünk a jegyért. ☺ A busz zsúfolásig tömve volt, de valahogy mégis úgy alakult, hogy kisebb csoportokban nagyon jól beszélgettünk, sőt volt, aki még le is tudott ülni. Köszönöm Anikónak, és Imolának az angliai élménybeszámolóját. ☺ Jó társaságba repül az idő, ahogy a mondás tartja, és ez tényleg így volt, mert hipp hopp Visegrádon voltunk. Az ernyőmet a buszon felejtettem, és persze észre sem vettem, de szerencsére volt, aki figyelt. Köszönöm Ádám, hogy megmentetted az ernyőt. ☺

A buszról leszállva izgalmasan szép látvány fogadott minket. A szemerkélő esőben a Duna felett, és a hegyoldalon kúszott a pára. Alapvetően ez egy gyönyörű kép, de mi kenuzni indultunk... Megérkezett a kenuk kölcsönzésével foglalkozó már-már mondhatni barátunk, és a 12 kenu. Megkaptuk a testméreteinkhez leginkább illő lapátot, és mentőmellényt, valamint a vízre szállás előtti oktatást. Ebből kiderült, hogy 10 kenu feletti csapatnál kéne egy vizsgázott túravezető. Na nekünk ilyenünk nem volt. Sebaj, megbeszéltük, hogy ha rendőri ellenőrzés lenne, melyek azok a kenuk akiknek az evezőseit soha életünkben nem láttuk még, és azt sem tudjuk, hogy sodorta mellénk őket a Gondviselő. ☺

A vízre szálláskor csatlakoztak hozzánk az autóval érkező Dávid Andrásék, aminek okát akkor még nem értettem.

Beszálltunk a hajókba, és elindultunk. Az eső néhány percig még csepergett, majd az első megálláskor elállt, de cserében elkezdett fújni a szél. Ekkor kérdezte meg a gyerekem, hogy hogyan történetelt az meg, hogy pont ezt a napot választottuk. Csak közhelyes válaszok jutottak eszembe, mint például, hogy a túra szervezése már tavasszal elkezdődött, meg hogy ne legyél már cukorból fiam, de közben erőteljesen vacogtam a vékony kis trikómban, és a fürdéshez hozott törölközőt a vállamra terítettem a mentőmellény alá. ☺

Biztató volt, hogy a szél ellenére a fiatalok bátran kezdtek el úszni, az egyébként nagyon meleg Dunában. És valahogy ekkor teljes fordulatot vettek, nemcsak a hajók, de a körülmények is. Ahogy tovább eveztünk elhagyva az első megálló szigetcsúcsát, szakadozni kezdett felhőzet, és a szél is csendesedett. A következő megállóig körülbelül fél órát eveztünk. Lassan lekerült a mellény, majd a törölköző. A nap sütött a víz kellemesen fodrozódott, vagy tükörsima volt. Igazi evezős időnk lett.

Ahol csak lehetett fürödtünk, és ahogy láttam, ahol csak lehetett ettünk. ☺Az evezés nem volt megerőltető, de valahogy mégis megéheztünk.

A következő kikötésnél kiderült, hogy Andrisék miért csatlakoztak hozzánk autóval. Az történt ugyanis, hogy ők már előző nap sátrat vertek azon a szigeten, ahol a csapat ebédje készült. Előkészítették mindent ahhoz, hogy szombat kora reggel Szalontay Karcsi és Szalai Zsuzsa át tudjon a segítségükkel hajózni, és megfőzzék nekünk a gulyáslevest. De nem ám akárhogyan ebédeltünk, mert még sörasztalok, és sörpadok is voltak. Őszintén szólva, szóhoz se jutottam.

Óriási köszönet Karcsinak, Zsuzsának, és Andráséknak. És, hogy még az összes kulináris részletről beszámoljak, nemhogy csak nagyon-nagyon finom gulyással, hanem Zsuzsa által készített csodálatos meggyes, és szederlekváros süttikkel, valamint hideg ásványvízzel is kényeztettek minket. Még egyszer óriási köszönet érte! ☺

Ebéd után Lajos rövid áhitatot tartott, aminek lényege az volt, hogy Isten kifejezetten kér minket, a természet védelmére, és észszerű használatára. Gondolkodjunk ezen, és az adott körülményeink közt tegyük meg, amit lehet.

Az ebéd és az áhitat után volt, aki fürdött, volt, aki napozott, és közben beszélgettünk, beszélgettünk. Olyanok, akik nem feltétlenül vagyunk szoros baráti kapcsolatban, olyanok, akik egyszeregyszer látjuk egymást vasárnaponként a templomba. Olyanok, akikről sokat tudunk, de valahogy a rohanásainkba, máskor még egy kávé sem fér bele. És mivel szerencsére sokan voltunk, akadt, akivel sajnos nem sikerült beszélgetni, de majd jövőre. ☺

A túra vége Szentendre volt, ahol a fiúk felcipelték a kajakokat a szállítóautóhoz, a lányok a mellényeket és a lapátokat tették szepen sorba. Itt ismét volt alkalom kicsit beszélgetni, kötetlenül együtt lenni.

Az idő csodás lett, elfelejtettünk minden reggeli negatív érzést, kételyt. Egy vidám, kellemes igazi közösségi napot töltöttünk együtt.

Meg kell, hogy köszönjem még egyszer minden szervezőnek a fáradtságos, kitartó munkáját, a befektetett szabadidejét.

És köszönöm azoknak, akik ott voltunk, a mosolyokat, a csónakkal történő összekapaszkodást. Remélem, mindenki el tud tenni ebből a nappól egy két morzsát, amire ha rágondol, melegség önti el a lelkét, és pontosan tudja, milyen jó és kegyelmes a mi Istenünk.

Vigné Sági Katalin

Kenutúra a partról nézve

Évekkel ezelőtt Dávid András gondolt egy merészre, és kenutúrát szervezett a Dunán a gyülekezeti tagok számára.

Idén immáron hatodik alkalommal szálltak vízre a vállalkozó szelleműek a Szentendrei Duna-ágban. Hatodik alkalom – akkor ez már hagyomány!

Gyorsan változó korunkban, amelyben ritkán figyeljük a szinte követhetetlen technikai, gazdasági, pénzügyi vagy divatváltozásokat rájöhetünk, hogy jobb lenne egy lassabban alakuló, egy a hagyományokhoz jobban ragaszkodó, a család, a közösség, a természet értékeit inkább becsülő világban élni. Gyülekezetünk vérkeringésében is ápolunk hagyományokat, sőt újakat is elindítunk. Az egyik ilyen a kenutúra. A hagyomány akkor él tovább a közösségben, ha tudatosan módosítjuk és folyamatosan ápoljuk. Az eseményt tehát fejleszteniünk kell és új programok beiktatása is szükséges.

Augusztus 11-én, borús reggelen, Szentendrén találkozott a csapat, ahonnan Volánbusszal utaztak Visegrádra. Csepegő esőben vették át a kenukat és szálltak vízre. Az imádságok meghallgat-

tattak, mert az eső hamarosan elállt és ideális időjárási viszonyok között folytatódott a túra. Visszatérve a hagyományok módosítására és ápolására, András megkeresett engem, hogy egy kis szervezéssel a Duna-parton is ebédelhetnénk, amit előzőleg valaki bográcsban elkészít a helyszínen. Az ötlet megvalósult, András és családja kialakította a tábort a Leányfaluval szemben lévő Kacsa szigeten. Minden felszerelést kenuval szállítottak át a szigetre. Szalai Zsuzsa és én vállaltuk az ebéd elkészítését, Zsuzsa süteményeket süttött én pedig a gulyás alapanyagokat készítettem elő a főzéshez. Reggel 8 órára érkeztünk a szigetre, és ide vártuk ebédre a túrázókat. Készülődés közben, beszélgettünk az életmód-váltásról, amiben élünk. Felpörgött körülöttünk az élet, fantasztikus kommunikációs robbanás, amit megélünk és aminek nem látjuk a végét. Tapasztaljuk ennek az áldását és az átkát egyaránt. Hihetetlen ingermennység vesz körbe bennünket. A feladatok mindenkit felpörgött állapotba hoznak. Nagyon érdekes ez az életmód-váltás, aminek része egy még súlyosabb dolog, amit úgy hívunk, hogy urbanizáció. De mi most itt ülünk a Duna-partján, egy lakatlan szinte érintetlen szigeten. Körülöttünk víz, erdő, nyugalom. Pattog a tűz a bogrács alatt és a gulyás illata eltelíti a levegőt. Fantasztikus ez a kiszabadulás a természetbe. Eszembe jutott, a januári munkatársi hétvége, ahol a gyülekezeti misszióval foglalkozó szekcióban Szász Lajos vezetésével taglaltuk a lehetőségeket. Isten, nem csupán a megmaradásban tartogat számunkra jövőt, hanem növekedést tervez és ígér. Megállapítottuk, hogy a dinamikusan növekvő gyülekezeti alkalmakat valamilyen módon az egyre inkább szűkösnek bizonyuló infrastruktúra gátolhatja. Itt az egyik megoldás, a szigeten a hely szűke nem égető probléma. A parton kényelmesen felállítottuk az asztalokat és a padokat, megterítettünk és vártuk a 40 fős csapat megérkezését az ebédre. Kora délután, boldog és vidám hangok érkeztek a folyóról, majd a kenuk tele családokkal, gyerekekkel, fiatalokkal és

idősebbekkel egymás után kötöttek ki a kavicsos parton. Mindenki egészségesen, élményekkel gazdagodva, de meglehetősen éhesen. A jó levegő és a kiadós mozgás megtette a hatását, mert az ebéd az utolsó falatig elfogyott. Merem remélni a gulyás finomsága is közrejátszott ebben, nem beszélve Zsuzsa utánozhatatlan süteményeiről. Öröm volt látni, a sok elégedett arcot. A testi táplálkozás után nagy élmény volt, Szász Lajos lelkész mindenkit elgondolkodtató áhítata. Úgy tapasztaltam, hogy új meglátásokat eddig észre nem vett lehetőségeket hozott elénk.

Az időjárás lehetővé tett még egy utolsó fürdést a Dunában, majd egy rövid evezéssel Szentendrén ért véget a túra. Akik részt vettek a programon, azok tapasztalhatták, hogy milyen csodálatos napot töltöttünk együtt és biztatok minden gyülekezeti tagunkat, hogy jövőre ne maradjanak ki ebből az élményből.

Köszönet a szervezőknek és a résztvevőknek. Isten kegyelme legyen velünk a továbbiakban is.

Szalontay Károly

Ezek is nyáron történtek

A nyári, kicsit lazább időszakban többet tudunk kötetlenül együtt lenni. Ezt megtapasztaltuk már az elmúlt évben, és folytattuk a megkezdett programsorozatot. A Reformáció 500 után idén az „Imádság éve” jegyében szervezzük a programokat is. Idén több imaközösséget tartottunk, imádkozunk egy-egy társunkért is.

Nyugdíjas bibliakör

Az idei nyár sem múlt el közös programok nélkül. Bár az időjárás nem mindig volt kegyes hozzánk, két alkalommal is meghiúsult a tervezett hajókirándulás, de így is tudtunk közösen időt

szánni néhány érdekes dologra, mint például a Nemzeti Múzeum, Gellért hegyi szikla kápolna, Múcsarnok, Gyömrői csendes nap, csitris program. Ennyi fért bele az idei nyárba.

A Nemzeti Múzeum „Anna, a székely asszonysors” című kiállítását néztük meg májusban. Élményekkel teli délelőtt volt, mindenkinek volt valami ismerős a kiállításban. Sok emlék, élmény jött elő. Berendezési tárgyak, szokások, munkahelyek, személyiségjegyek és még sokáig folytathatnánk.

A Szikla kápolnába kevesen mentünk fel, de a látottak és a hangulat minket igazoltak. (Szeretem az oda-és visszautakat, mert jókat beszélgetünk és észre sem vesszük, milyen gyorsan telik az idő.)

Június közepén hosszabb túrára mentünk, meglátogattuk Gyömrőn Csűrös Andrásékat, és a helyi bibliakörrel közös áhítaton vettünk részt. Az oda úton találkoztunk a gyülekezet egyik presbiterével, aki segített eljutnunk a református templomhoz. Ott már vártak minket. Megnéztük a most felújított templomot, meghallgattuk e gyülekezet történetét és az áhítat után jó volt imaközösségben lenni gyömrői testvéreinkkel. Ebéd előtt még jutott időnk a környék nevezetességeinek megtekintésére. A közösen elfogyasztott ebéd közben és még utána is hosszan beszélgettünk Vandáékkal. Berci pedig nagy élménnyel mutatta, melyik a kedvenc játéka és elmesélte, milyen alkalmakat szoktak tartani a gyülekezeti teremben. Miután pihentünk egy keveset az ebéd után, neki indultunk és megnéztük a tavakat. A nagy meleg ellenére jól éreztük magunkat, és kellemes fáradtsággal indultunk haza. Szerencsére a vonatút nem volt hosszú, pont egy rövidke pihenésre adott lehetőséget. Hazafelé már fáradtabbak voltunk, nem „csicseregtünk” annyit. Tartalmas nap volt. Köszönjük Andráséknak, hogy fogadtak minket.

Júliusban a Múcsarnok volt az úti célunk. Modern kiállításokat ritkán nézünk meg, de itt nem gondoltunk arra, hogy amit

látunk mai iparművészek alkotásai. Nagyon ember közeli módon mutatták meg nekünk népművészeti örökségünk kiemelkedő értékeit és azt, hogy a mindennapjainkba milyen módon tudjuk visszacsempészni hagyományainkat, hogyan éltethetjük tovább kultúránkat. Észre sem vettük, milyen hamar telt el a délelőtt.

A csitrik

Ebben az évben már harmadik alkalommal tartottunk a cseperedő lányoknak klubfoglalkozásokat hetente két alkalommal. Kedd – főzés, csütörtök – varrás. Ebben az évben az volt a jellemző, hogy mindannyian voltak már ilyen nyári alkalmakon. És szinte végig ugyan azok a lányok jöttek. Jó volt, mert már ismertem egymást szinte mindenki iskolából, gyülekezetből, hittan táborból. Idén nagyon szorgalmasak voltak a lányok, mindenki jött kézimunkázni is, sőt házi feladatot is kértek. Amikor pihentünk, előkerült két 1934-1935-ben lányoknak íródott könyv. Ebből megtudtuk, hogyan kell háztartási könyvet vezetni és miért fontos. Megismertük az illendő öltözetet templomba járáshoz is.

Nagyon lelkesek voltak a közös ebéd elkészítésében is. A nyugdíjas bibliakör tagjait vendégeltük meg már második alkalommal. Fegyelmezetten, de igen jó hangulatban telt az „ünnepi” ebéd készítése. A lányok pontosan érkeztek és megmutatták eddig szerzett tudásukat. Az előkészületeket már előző nap megtettük, mert most bevállalták a torta elkészítését is. Kreatívak voltak, és mindenre jutott idő. Sokan ültük körül az ünnepi asztalt. A három lányt ünnepeltük: Annát névnapján, Zitát születés napján, Sárát meg a kitartásáért köszöntöttük közös áldás-énekléssel. A jó hangulatú ebéden Anna nagyszülei is részt vettek, aminek nagyon örültünk, mert már rég találkoztunk velük. Jövőre ismét tervezünk klubfoglalkozásokat. A lányok és a vendégeink is jól érezték magukat minden alkalommal.

Az együttérzés és a közös imádkozás sem hiányzott a nyárból. Betegeinkért, régen nem látott testvéreinkért sokszor mondtunk imákat. Közösen látogattunk már gyülekezetbe eljönni nem tudó társainkat, barátnőinket és így szereztünk nekik szép délelőttöket.

A diakóniai közösség

Idén nyáron a Rákoscsabai Református Gyülekezet rendezte meg a diakónusoknak szóló találkozót. Mindannyian elmondtuk, milyen módon érintett meg bennünket a szolgálat, mit gondolunk róla, mivel tudjuk jobbá tenni. Elhatároztuk, hogy legalább negyedévente találkozoznunk kellene, hogy tapasztalatot cserélhessünk. „Interaktív” imaközösséget szervezünk, ezzel is segítve egymás munkáját.

Fraskóné Hatos Katalin

A 2018-as év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérvék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetések, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkeszi iroda telefonszámán.

szeptember

1-2.	Szőlőskert gyermeksátor
2., vasárnap	10:00 Iskolai befogadó istentisztelet 10.30 Szőlősátorban istentisztelet
4., kedd	19:00 Presbiteri gyűlés
7., péntek	09:00 Nyugdíjas szabadidős program
9., vasárnap	10:00 Úrvacsorás istentisztelet
15., szombat	18:00 Ifjúsági istentisztelet

16., vasárnap 18:00 Invocatio Musicalis koncert
21., péntek 09:00 Nyugdíjas szabadidős program
23., vasárnap 10:00 Hittanos évnyitó istentisztelet
28., péntek 18:00 Sursum korda hangverseny
30., vasárnap 17:00 Óvodások befogadó istentisztelete

október

2., kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
5., péntek 09:00 Nyugdíjas szabadidős program
6., szombat 18:00 Vespera
14., vasárnap 18:00 Borsányi Márton koncertje
19., péntek 09:00 Nyugdíjas szabadidős program
20-november 1. Ifi hétvége
31., szerda 18:00 Reformáció ünnepei istentisztelet

november

3., szombat 18:00 Vespera
6., kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
16., péntek 09:00 Nyugdíjas szabadidős program
30., péntek 09:00 Nyugdíjas szabadidős program

december

1., szombat 18:00 Vespera
2., vasárnap 16:00 Adventi gyermekműsor
4., kedd 19:00 Presbiteri gyűlés
9., vasárnap Diakóniai vasárnap
14., péntek 09:00 Nyugdíjas szabadidős program
16., vasárnap 15:00 Nyugdíjas karácsony
24., hétfő 23:00 Istentisztelet
25., kedd 10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26., szerda 10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
31. hétfő 10:00 Évzáró istentisztelet
23:45 Évzáró-kezdő úrvacsora

2019. január

1., kedd 10:00 Évkezdő istentisztelet
8., kedd 19:00 Presbiteri gyűlés

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

vasárnap - hónap első vasárnapján úrvacsora
- „ második vasárnapján szeretetvendégség
17:00 Fiala felnőttek köre

hétfő 18:00 Énekkar

kedd 18:00 Bibliaóra-a Kátéről

szerda 10:00 Nyugdíjas bibliaóra
18:00 Ige körül

csütörtök 08:00 Bibliaóra
09.30 Varrókör
Baba-mama kör
19:00 Ádám kör (két hetente)

péntek 18:00 Ifi

szombat 17:00 Ifi
18:00 Vespera – minden hónap első szombatján

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78
E-lel: reformatus@bfok.t-online.hu
Lelkipásztor: Nagy Péter
Iskolalelkész: Németh Tamás
Beosztott lelkészek: Szász Lajos és Ferencz Lilla
Gondnok: Németh Géza
Hitoktatók : Ábrahám Angéla, Váradiné Sipos Judit,
Vigné Papp Ibolya
Honlapunk: <http://www.feltamadas.hu>

Sport - és dráma tábor **Balatonakali**

Az előző évek akali táborai annyira sikeresek diákjaink körében, hogy ezen a nyáron is nagyon sokan jöttek, összesen 69 felső és alsó tagozatos tanuló. Mindig nagy izgalommal készülünk mi is már hónapokkal az indulás előtt, hogy mire eljön az indulás ideje minden a lehető legjobban sikerüljön.

Az idei Akali kicsit más volt, mert a táborba csángó fiatalok is érkeztek három napra. A találkozást nagyon várták a gyerekek, általuk készített kis ajándékkal, dalokkal várták a vendégeket, izgatottan várták, hogy megismerkedjenek. Első közös esténken tábortűz és gitárszó mellett énekeltünk egymásnak, nagyon jól sikerült a megismerkedésünk. Másnap este népviseletbe öltözve dalaikat, táncaikat mutatták be, majd ezt követően meg is tanították táncaikat. Gyermekeinket nem sokat kellett kérni, hogy álljanak be, örömmel, önfeledten táncoltak. Meghatározó élmény

volt mindenkinek. A táncházat szomorú búcsúzkodás követte mindkét részről, hiszen hajnalban tovább utaztak, remélem, még fogunk találkozni.

Két nagyobb kirándulást is szerveztünk az egy hét alatt, melynek egyik célállomása a Veszprémi Állatkert volt, ahova külön buszokkal utaztunk. Akkor érkeztünk, amikor a „maki ösvény” lakói ébredtek, így közvetlen közelről csodálhattuk meg a gyűrűsfarkú makikat. A nagy területen fekvő állatkert bejárásával egy teljes napot töltöttünk. Sok érdekességet láttunk, nagyon jól éreztük magunkat. A másik kirándulásunk célállomása Balatonfüred volt. Sétáltunk fagyaltot majszolva a mólón és a híres Tagore sétányon. Elismerő pillantások kísérték csoportunkat, mert minden diákunk az iskola logójával ellátott kék ajándék pólójában volt.

A Balaton legnagyobb vitorlását az idén sem hagyhattuk ki, vitorlás a tavon izgalmas élmény mindenkinek. Ismét béreltünk hajót, ahol kicsik és nagyok együtt táncolhattak a Balaton közepén, felejthetetlen volt ez is.

Az esőnapunkon sem unatkoztunk, mert Balatonakali temploma-it csodálhattuk meg, ahol a 134. zsoltárral köszöntöttük egyik születésnapos diákunkat.

Az utolsó előtti napon a felső tagozatosok átvonatoztak Zánkára, ahol egy meglepetés programban volt részük: kipróbálhatták a sárkányhajózást. Nagyon tetszett a gyerekeknek ez a különleges program is.

Az utolsó este újra tábortűzet raktunk, ahol közösen énekeltünk gitár kísérettel, és lezártuk a tábort, hiszen másnap már csomagoltunk, de még egyet utoljára, azért számháborúztunk.

Várjuk a jövő nyarat, Akalit!

Horváthné Tóth Gabriella

Wittenberg 500

Sachsen-Anhalt tartomány, Németország

A Reformáció 500 éves évfordulója alkalmából rendezett „Re:formáció - Kulturális kincskereső” komplex műveltségi vetélkedőn iskolánk csapata is részt vett. Az általános iskolai kategória nyerteseként részt vehetett öt diák (Gulyás Johanna, Petőcz-Nemessányi Anna, Szíjj Boróka, Simai Soma és Szikra Domonkos) és kísérő tanárunk a németországi kiránduláson július 2-6-ig.

Az útra a középiskolás csapatokkal együtt mehettünk. Az indulás helyszínére, Győrbe vasárnap délután utaztunk, majd a 45 fős csoport hétfőn hajnalban indult tovább. Kora délután érkeztünk Drezdába, ahol rövid idegenvezetéssel megtekintettük a szász királyok székhelyét, a Zwingert. A díszes épület helyt ad képtárnak, porcelánmúzeumnak, természettudományi gyűjteménynek is. Az Elba-parti városfal sétányán jutottunk el a város nevezetességéhez, az evangélikus Frauen Kirchéhez. Ezt a templomot négy évtizednyi várakozás után a 2. világháborús romok darabjaiból építették újjá.

Rövid szabadidőt követően, este értünk Lubas településre. Másnap reggel izgalommal vártuk utunk fő állomását, a „reformáció születésének helyét”, Wittenberg városát. Meghatódva álltunk a híres vártemplom kapuja előtt, ahol Luther Márton nyilvánosságra hozta vitaindító tételeit. A város nevezetességeit az évforduló tiszteletére gyönyörűen felújították. Kiemelkedő látvány volt a park, amit a világ protestáns közösségei telepítettek be fákkal. Eljutottunk a hitújító prédikátor otthonában berendezett kiállításra is. A harmadik napon Wartburg várában tettünk látogatást, itt fordította le Luther Márton a Bibliát német nyelvre. Láthattuk a híres dolgozószobát, ahol Márton, alias György lovag dolgozott.

A vár egészét egységes neoromán stílusban újították fel. Felemelő érzés volt Wagner zenéjére belépni a dalnokok termébe, ahol hajdan a híres versenyeket rendezték.

Hazafelé megcsodáltuk a prágai várat, a Hradzsint és a Szent Vitus gótikus székesegyházat. Szikrázó napsütésben gyönyörködtünk a Moldva folyó partján a műemlékekben gazdag főváros látványában. Visszaérve Győrbe a helyi evangélikus gimnázium csapata mutatta be szülővárosát.

Diákjaink hálás szívvel gondoltak felkészítő tanáraikra, akik segítettek őket a verseny során. Soli Deo Gloria.

Bányai Gábor

Napközis tábor az iskolában

Református napközis tábort szerveztünk a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolában Ügyesedünk! címmel, augusztusban, két hétig. A tábor mottója a következő volt: Nem érünk rá unatkozni! Ennek megfelelően a tábor célja, hogy a gyermekek változatos és élményekben gazdag hetet, heteket töltsenek el a táborban a református iskola szellemében.

A programok egyszerre erősítették a lelket, a testet és az elmét. Minden nap programja egy-egy bibliai történet köré épült. Például: Noé, Talentumok, Teremtés története, Elveszett bárány. A kézműves foglalkozásokon sokféle lehetőség közül választhattak a gyermekek, így gipszfestés, szövés, fonás, varrás, bárka, bárányka, tolltartó, kincses doboz készítése. Imádkozásra, háladáásra, tartalmas beszélgetésekre, játékos mozgásra, karatézásra, önvédelmi oktatásra, informatikai foglalkozásra és fejlesztő játékokra is jutott idő.

Nemcsak az iskolában voltak foglalkozások, hanem ellátogattunk a Tropicáriumba és a Kocka Parkba is, ahol még meglepe-

tés LEGO ajándékot is készíthettek a gyerekek. A sok programból mindenki talált magának tetszőt. A közösségi tevékenységek mellett az egyéni foglalkozásokra is nagy hangsúlyt fektettünk. Vidáman és gyorsan teltek el a napok, a gyerekek már most nagyon várják a következő nyarat és az új táborot.

Andrásikné Kiss Mária

Rózsakertiek Dél-Angliában és Londonban

Iskolánkból diákok, szülők és tanárok, összesen 45-en indultunk Nagy-Britanniába július 1-én. A panorámás emeletes, légkondicionált autóbusz egészen a belga-francia határig szállított minket az első napon, ahol tranzitszálláson aludtunk. Másnap reggel 6 órakor már ismét a buszon ültünk. Izgatottan vártuk a Csalagutat, a tenger alatti átjárót, Vajon milyen lesz? Aki már átélte, elmesélte a többieknek, de amíg nem láttuk a saját szemünkkel, nem tudtuk igazán elképzelni.

Egy magas, hosszú vonatba parkoltak az autók és a buszok. A menetidő 35 perc volt. Hihetetlen, hogy a tengerszoros alatt robogtunk! Alig vártuk az angol riviéra legjellegzetesebb városát, Brightont. Hangulatos belvárosában és a világ első mólóra épített vidámparkjánál, a Palace Pier-en nagy sétákat tettünk, és örömmel elfogyasztottuk az angolok egyik jellegzetes eledelét, első Fish and Chips-ünket, (hekkszerű hal, sült krumplival, zöldborsóból készült mártással) a tengerparton. Bátorabb tanulóink megmártóztatták lábaikat a hideg tengerben. Mobil home-okban laktunk, ez volt a szállásunk. A tenger mellett volt a Holiday Park, pár perc alatt a tengerparton lehettünk és megmártózhattunk a vízben.

Harmadik napunkon LEGOLAND-be látogattunk el, élményekben gazdag utazást tettünk a Lego világába, mini városokat, hullámvasutakat, sövénylabirintust, egy fantasztikus Star Wars kiállítást láthattunk. Délután sétát tettünk a királynő kedvenc városában, Windsorban és a híres iskolavárosban, Eton-ben. Nem csak a királynőnek a kedvenc városa, mi is beleszerettünk. A negyedik napunkon LONDONT fedeztük fel, gyalogosan bebarangoltuk a Westminster-negyedet, sajnos a Big Ben felújítás alatt állt, így csak az óralapot pillanthattuk meg. A Buckingham Palota, a St. James' Park, a forgalmas Piccadilly Circus, a Soho, China Town, Covent Garden, és a Trafalgar tér magával ragadott nyüzsgésével, lüktetésével és óriási forgatagával. Megállapítottuk, hogy más alkalommal is lesz mit megnéznünk ebben a világvárosban!

A hajók városában, Portsmouth-ban ismét fantasztikus élményekben lehetett részünk, mert látogatást tettünk a világ leghíresebb hadihajóján, Nelson zászlóshajóján, a Victory-n, ahol még a korabeli ételeket is bemutatták, műanyagból, a matrózok fekhelyeivel együtt. Olyan hitelesen rendezték be a hajót, hogy általa visszarepülhettünk a múltba, és személyzetként átéltünk egy hétköznapot a szűk, keskeny és kevésbé élhető körülmények között. Átsétáltunk a Királyi Hajózási Múzeumba, ami interaktív kiállításával lenyűgözte tanulóinkat. Délután kikapcsolódhattunk a Holiday Park szórakoztató központjában, (medence, kö-zért, közösségi terek) strandoltunk a tengerparton, és megnézhettük a Chichester nevű kis középkori városkát, mely elnyerte utasainktól a legkedvesebb angol város elnevezést. Lenyűgözött minket a katedrális, kis utcácskái és kedves, közvetlen lakói.

Angliától elköszönve, utolsó szigetországi városunk, a középkori Arundel volt, meglátogattuk a város fölé magasodó neogótikus katedrális, amelyben emléket állítottak hős hazafiaknak: katona formájú átlátszó műanyag táblákat ültettek a templom

széksorai közé, a padokon a hősök neve, és egy kis pipacs. Olyan volt, mintha közöttük ülnének. Megható volt ez az emlékezés, a leszármazottak részéről! Nyugodt kis teaházai, pékségei az angol süttikkel, kávézói és használt ruhaboltjai nagyon hangulatos színt kölcsönöztek ennek a kisvárosnak.

Délután átkeltünk a kontinensre a Csalagúton, majd hosszú-hosszú buszozás után a tranzitszálláson aludtunk. Estére érkezünk Budapestre.

Felemelő és életre szóló élményekben lehetett idén is részünk, amelyekkel lelkileg feltölthetettünk. 2019-ben terveink szerint Skóciát utaznánk körbe.

Ábrahám Angéla

Rózsakerti Református Kalandtábor

Immáron 3. éve szervezzük a tábort a református közösséggel együtt. Igazi nyári keresztyén kalandok vártak a résztvevő gyerekekre az egy hét alatt: Bibliai történetek mesében, alkotásokban.

Beszélgetések során megismerték a templom történetét, és iskolánk névadójának a helyi közösségért sokat tevő életét, ami példaként szolgálhat mindenkinek: „Ha van cél, vezet oda út is!” – mondja a mondás. Demjén Istvánnak több elképzelése is volt, amit nehéz időkben sikerre is vitt. Áldozatos munkájának köszönhetjük többek között a számunkra bázisként szolgáló budafoki református templomot is!

A kalandok idén nyáron a Parlamentben, a Velencei tónál, a Gellérthegy egyedülálló Csúszdaparkjában folytatódtak. Kézműves foglalkozások, sportolás, verseny, meglepetésprogram és vir-

tuális „Kalandos” pénzgyűjtés színesítette a tábori napokat. Saját köszönésünk, immáron három éve a „Kalandra fel”!

Az iskola konyhájának jóvoltából finom, bőséges étkeket ehettünk! A református közösség kedves, mindenben támogató munkatársai pedig a tábor háttérmunkáját nagyban segítették! Mindenkinek köszönjük!

Családias hangulatban zajlott a tábor: a nagyok mesével, segítőkészségükkel, a kicsik vidámságukkal, tudásvágyukkal járultak hozzá, hogy JÓ VOLT EGYÜTT LENNI!

Szeretettel jegyzé: Ábrahám Angéla és Horváth Ria

Bábos tábor a Rózsakertben

Iskolánk bábcsoportja a Budafoki Pezsgő- és Borfesztivál idején a Budafoki Református Gyülekezet Szőlőskert sátrában mind a szombati, mind a vasárnapi napon bábos műsorral örvendezteti meg a sátorban éppen kézműveskedő gyermekeket, szülőiket és az odalátogató vendégeket.

Az idei évben egy új játékot terveztünk az induló gimnáziumhoz kapcsolódva, így Janikovszky Éva írásaiból állítottunk össze egy játékot, amely a gyermekek életét és „megpróbáltatásait” követi nyomon, egészen a kamaszkorig. Persze megjelentek a bábok, de táncos, énekes elemeket sem nélkülöz az összeállítás.

A bábos-drámás gyermekek közül 22-en vettek részt az előadás elkészítésében, a bábok létrehozásában.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a szülők segítségével és részvételével tudtuk a tábort lebonyolítani.

A pénteki napon még a kerületi Promontor TV-t is vendégül láttuk és beavattuk munkánk részleteibe.

Hajduné Lovas Zsuzsanna